

Sygn. akt IV KK 56/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **R. P.**

ukaranego z art. 77 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 czerwca 2021 r.,

kasacji, wniesionej na korzyść ukaranego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 1 lutego 2019 r., sygn. akt III W (...),

**uchyla wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym
zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w R. do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w R. z dnia 1 lutego 2019 r., sygn. III W (...), R.P. został uznany za winnego tego, że w dniu 12 listopada 2018 r. około godziny 15.00 w miejscowości Z., na ul. (...), nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa rasy „mieszaniec”, w wyniku czego zwierzę to po

przejściu przez płot z tej posesji pogryzło M. S. i S.S. tj. wykroczenia z art. 77 k.w., za co wymierzona została kara grzywny w wysokości 300 zł; na mocy art. 119 § 1 k.p.w. orzeczono w przedmiocie kosztów postępowania.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w dniu 27 lutego 2019 r. (k. 16, 17, 18).

Kasację od tego orzeczenia na korzyść ukaranego wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 2 § 1 k.w., polegające na zastosowaniu przez Sąd ustawy obowiązującej w czasie orzekania i orzeczeniu wobec obwinionego, za przypisany mu czyn, na podstawie przepisu art. 77 § 1 k.w. kary grzywny w wymiarze 300 zł, mimo że ustawa Kodeks wykroczeń, obowiązująca w czasie popełnienia wykroczenia była względniejsza dla obwinionego, albowiem przepis art. 77 k.w. w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 listopada 2018 r. zagrożony był karą grzywny do 250 zł, co obligowało Sąd do jej zastosowania i w konsekwencji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna. Słusznie zauważył autor kasacji, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia wykroczenia, obowiązkiem Sądu orzekającego jest zbadanie wzajemnej relacji ustaw w czasie. Zgodnie z art. 2 k.w. w przypadku jej wystąpienia stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Przy dokonywaniu tego rodzaju porównania uwzględnia się przede wszystkim kwalifikację prawną czynu, a także sankcję. Należy nadto brać pod uwagę możliwość (obowiązek) jej nadzwyczajnego złagodzenia lub obostrzenia oraz całokształt dyrektyw sądowego wymiaru kary, które determinują jej surowość.

Ukarany R.P. dopuścił się popełnienia wykroczenia pod rządami ustawy, która nie obowiązywała już w czasie orzekania. Zarzucany mu czyn został popełniony w dniu 12 listopada 2018 r., kiedy to przepis art. 77 k.w., w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 1971 r.,

Nr 12, poz. 114, z późn. zm.), regulujący wykroczenie niezachowania zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, przewidywał zagrożenie karą grzywny do 250 zł albo karą nagany. Wskazany przepis Kodeksu wykroczeń został zmieniony przez art. 1 pkt 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 2077). Dotychczasowa treść art. 77 k.w. umieszczona została w § 1 i dodano § 2. przewidujący kwalifikowany typ wykroczenia polegający na niezachowaniu środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka. Za popełnienie wykroczenia z art. 77 § 1 k.w. jest przewidziana kara ograniczenia wolności, grzywny do 1000 zł albo kara nagany, a za wykroczenie stanowiące typ kwalifikowany (art. 77 § 2 k.w.) - kara ograniczenia wolności, grzywny albo kara nagany. Zmieniony przepis wszedł w życie z dniem 15 listopada 2018 r.

Zestawienie całokształtu konsekwencji prawnych wynikających ze znowelizowanego brzmienia art. 77 k.w. w aspekcie zasady wyrażonej w art. 2 § 1 k.w., prowadzi do wniosku, że przepis art. 77 k.w. w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 listopada 2018 r., przewidujący zagrożenie karą grzywny do 250 zł albo karą nagany był względniejszy dla obwinionego, aniżeli przepis art. 77 § 1 k.w., który przewiduje za popełnienie przypisanego ukaranemu czynu karę ograniczenia wolności, grzywny do 1000 zł albo karę nagany. Sąd Rejonowy w R. oparł swoje rozstrzygnięcie na mniej korzystnej dla obwinionego regulacji.

W tych realiach należało uznać, że wyrok Sądu Rejonowego w R. w zaskarżonej części został dotknięty rażąco oraz mającą istotny wpływ na jego treść, obrazą art. 2 § 1 k.w. (art. 523 § 1 k.p.k.) i z tego powodu, wobec oczywistej zasadności kasacji konieczne stało się jego uchylenie w tym zakresie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. oraz przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.